

POSTANOWIENIE

Dnia 19 grudnia 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Paweł Wojciechowski

po rozpoznaniu w Izbie Odpowiedzialności Zawodowej
na posiedzeniu bez udziału stron w dniu 19 grudnia 2024 r.
wniosku r. pr. K. Ł – pełnomocnika pozwanego Sądu Najwyższego z dnia 2
września 2024 r. o wyłączenie SSN Marii Szczepaniec od rozpoznania sprawy o
sygn. akt I ZPU 17/24
na podstawie art. 49 § 1 k.p.c.

postanowił:

**uwzględnić wniosek i wyłączyć SSN Marię Szczepaniec od
rozpoznania sprawy o sygn. akt I ZPU 17/24.**

UZASADNIENIE

Przed Sądem Najwyższym – Izbą Odpowiedzialności Zawodowej, pod sygn. akt I ZPU 17/24, zawisła sprawa z powództwa SSN Krzysztofa Staryka przeciwko Sądowi Najwyższemu o zasądzenie kwoty 33 692 złotych 64 groszy tytułem wyrównania wynagrodzenia oraz wyrównania dodatkowego wynagrodzenia rocznego za lata 2021 i 2022 wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie. Zarządzeniem Prezesa Sądu Najwyższego kierującego pracą Izby Odpowiedzialności Zawodowej z dnia 25 lipca 2024 r., Nr 2/6/24, sprawa ta została przydzielona do rozpoznania Sędziemu SN Marii Szczepaniec.

Pismem z dnia 2 września 2024 r. pełnomocnik pozwanego Sądu Najwyższego – r. pr. K. Ł. złożyła wniosek o wyłączenie SSN Marii Szczepaniec od

udziału w rozpoznaniu sprawy o sygn. akt I ZPU 17/24. W uzasadnieniu wniosku wskazano, że w niniejszej sprawie występuje okoliczność tego rodzaju, która wywołuje u autorki wniosku uzasadnioną wątpliwość co do bezstronności SSN Marii Szczepaniec.

Argumentacja okoliczności przemawiającej za wyłączeniem sędziego zawartej we wniosku sprowadza się w istocie rzeczy do stwierdzenia, że sprawa o sygn. akt I ZPU 17/24 dotyczy analogicznej sytuacji jak ta, która ma miejsce w sprawie o sygn. akt I ZPU 3/24. Sprawa ta zawisła w Sądzie Najwyższym z powództwa SSN Marii Szczepaniec przeciwko Sądowi Najwyższemu o zasądzenie kwoty 59 000 złotych tytułem wyrównania wynagrodzenia za okres od dnia 1 stycznia 2021 r. do dnia 31 grudnia 2022 r. wraz z ustawowymi odsetkami należnymi od dnia 28 stycznia 2021 r. do dnia zapłaty.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek zasługuje na uwzględnienie.

Rozpatrzenie wniosku o wyłączenie sędziego wymaga przede wszystkim wzięcia pod uwagę treści art. 49 § 1 k.p.c. i art. 50 § 1 k.p.c., które przewidują wyłączenie sędziego na jego żądanie, z urzędu albo na wniosek strony, jeżeli istnieje okoliczność tego rodzaju, że mogłaby wywołać uzasadnioną wątpliwość co do bezstronności sędziego w danej sprawie.

Odnosząc się do ogólnej przesłanki przemawiającej za zasadnością wniosku o wyłączenie sędziego zwrócić należy uwagę, iż Sąd Najwyższy w swoich judykatach wielokrotnie wyrażał stanowisko, zgodnie z którym orzeczenie o wyłączeniu sędziego jest niezbędne zawsze wtedy, gdy przynajmniej u jednej ze stron powstało choćby subiektywne - ale uzasadnione - wątplenie o bezstronności sędziego. Nie chodzi przy tym, o to, czy można sędziemu postawić uzasadniony zarzut braku obiektywizmu, ale o to, czy ze stanowiska strony zachodzą wystarczające okoliczności, które mogą budzić wątpliwości co do bezstronności sędziego. Innymi słowy, sąd postanowi o wyłączeniu sędziego, jeżeli stwierdzi możliwość istnienia tych wątpliwości, niezależnie od własnego przekonania o ich zasadności (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z 19 listopada 1981 r., IV PZ

63/81; postanowienie Sądu Najwyższego z 29 października 1993 r., I CO 37/93; postanowienie Sądu Najwyższego z 22 listopada 2016 r., III SO 7/16).

W realiach niniejszej sprawy wątpliwość co do bezstronności sędziego SN Marii Szczepaniec wnioskodawca upatruje w fakcie, że sprawa zarejestrowana w Sądzie Najwyższym pod sygn. akt I ZPU 3/24, w której Sędzia ta jest stroną, ma za przedmiot roszczenie o wyrównanie wynagrodzenia oparte na takiej samej podstawie faktycznej i prawnej jak sprawa o sygn. akt I ZPU 17/24, w której ww. ma orzekać. Obydwie sprawy koncentrują się bowiem na sporze co do zasadności zaniechania przez ustawodawcę waloryzacji wynagrodzeń sędziów w latach 2021-2022, w której stroną pozwaną jest Skarb Państwa – Sąd Najwyższy.

Przyznając zasadność stwierdzeniu, że instytucja wyłączenia z jednej strony zapewnia obiektywizm orzekania oraz utwierdza społeczne zaufanie do sądu, z drugiej natomiast zwalnia sędziego od rozwiązywania trudnych konfliktów sumienia (zob. Sądu Najwyższego z 21 sierpnia 2003 r., III CZP 42/03), wniosek będący przedmiotem niniejszej sprawy uznać należy za uprawdopodobniony. W rzeczonym stanie faktycznym rozpoznawanie sprawy o sygn. akt I ZPU 17/24 przez Sędziego SN Marię Szczepaniec mogłoby bowiem wywołać w odbiorze zewnętrznym uzasadnioną wątpliwość co do jej bezstronności w takim stopniu, że zachodzi konieczność jej wyłączenia.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy postanowił jak w sentencji.

ł.n

[a.ł]